

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2020. április 17., péntek

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság közötti keretmegállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2020. évi XVIII. törvényhez	544
Végző előterjesztői indokolás az egyes törvényeknek a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény hatálybalépésével összefüggő, valamint jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2020. évi XIX. törvényhez	545
Végző előterjesztői indokolás a származási hely feltüntetése érdekében a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény és az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló 2020. évi XX. törvényhez	566

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás

az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság közötti keretmegállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2020. évi XVIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat célja az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság közötti keretmegállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel készült jegyzőkönyv (a továbbiakban: Jegyzőkönyv) törvényben való kihirdetése. A Jegyzőkönyvet 2017. június 21-én írták alá és 2018. augusztus 1-én hatályba lépett.

2010. május 10-én, Brüsszelben írták alá az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a Koreai Köztársaság közötti Keretmegállapodást (a továbbiakban: Megállapodás).

A Megállapodás az azon dátumot követő hónap első napján lép hatályba, amelyen a felek értesítik egymást az ehhez szükséges jogi eljárások befejezéséről.

A Megállapodás az EU bilaterális kapcsolatainak a kereteit rögzíti, amely három pillérre épül: politikai, gazdasági és szektorális együttműködésre.

A Horvát Köztársaság csatlakozási okmánya alapján Horvátország vállalja, hogy az Európai Unió és tagállamai által aláírt vagy megkötött nemzetközi megállapodásokhoz az e megállapodásokhoz csatolt jegyzőkönyv útján csatlakozik. Horvátország csatlakozási okmánya értelmében Horvátországnak az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a Koreai Köztársaság közötti Keretmegállapodáshoz való csatlakozásáról a megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv útján kell megállapodni.

Az Európai Unió és a Koreai Köztársaság kapcsolatait jelenleg a 2001-ben hatályba lépett Kereskedelmi és Együttműködési Megállapodás szabályozza. Az azóta eltelt években nyilvánvalóvá vált, hogy az együttműködés jóval túlmutat az ebben a megállapodásban szabályozott kereskedelmi területen, ezért szükség van új, magasabb szintű egyezményes kapcsolatrendszer kialakítására. A szabadkereskedelmi konzultációk 2007. évi elindítását 2008-ban követték az új, elsősorban politikai tartalmú keretmegállapodásról kezdődött tárgyalások. Az uniós tagországok többsége ragaszkodott a két egyezmény párhuzamos előkészítéséhez, tartalmi összekapcsolásához és egyidejű aláírásához. A koreai fél elfogadta az EU megközelítését, így többszöri tárgyalási fordulót követően 2009 őszére sikerült véglegesíteni mind a közösségi hatáskörbe tartozó Szabadkereskedelmi Egyezményt, mind a Keretmegállapodást (továbbiakban: Keretmegállapodás). A Keretmegállapodást a felek 2009. október 14-én parafálták.

Az EU számára Dél-Korea nyugati kötődése, gazdasági súlya és regionális kapcsolatai folytán figyelemre méltó és fontos partner, amellyel előnyös a kétoldalú kapcsolatok további elmélyítése. A kétoldalú viszony továbbfejlesztésére és újabb területekre való kiterjesztésére jó alkalmat kínál a Keretmegállapodás továbbfejlesztése, illetve a Szabadkereskedelmi Megállapodás aláírása. Az EU és a Koreai Köztársaság közötti Keretmegállapodás új, magasabb szintre helyezi a két fél közötti politikai, környezetvédelmi, fejlesztéspolitikai, tudományos, oktatási és civil kapcsolatokat. Lehetőséget teremt az eddig elsősorban gazdasági és kereskedelmi témák által dominált együttműködés jelentős szélesítésére és a globális kihívások elleni közös fellépésre. Erősíteni fogja az EU régióbeli szerepét és mintaként szolgálhat a többi fejlett régióbeli országgal kötendő megállapodásnak. Demonstrálja a felek politikai nézetei és értékei között meglévő azonosságot a globális és regionális szinten.

A megállapodás megfelel az EU politikai érdekeinek. Együttműködést irányoz elő olyan fontos területeken, mint az emberi jogok védelme, a terrorizmus elleni küzdelem vagy a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozása. A globális kihívások elleni közös fellépés jegyében megteremti az együttműködés bővítését

olyan területeken, mint az éghajlatváltozás, az illegális migráció, a pénzmosás, a drogkereskedelem, a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelem.

Továbbá Magyarország támogatja a Megállapodás megújítását és szorgalmazza a kereskedelmi kapcsolatok további fejlesztését is.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 9. §-a értelmében a Jegyzőkönyvet törvénnyel szükséges kihirdetni.

A 2. §-hoz

A Jegyzőkönyv hiteles magyar nyelvű szövegét tartalmazza. A Jegyzőkönyv 5 cikkből áll. A Jegyzőkönyv 1. cikkének értelmében a Horvát Köztársaság részes félként csatlakozik a Megállapodáshoz, továbbá az Európai Unió többi tagállamával megegyező módon elfogadja és tudomásul veszi a Megállapodás szövegét.

A 3. §-hoz

A törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

A 4. §-hoz

A törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külpolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Végső előterjesztői indokolás

az egyes törvényeknek a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény hatálybalépésével összefüggő, valamint jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2020. évi XIX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat célja egyrészt a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény (a továbbiakban: Küt.) jogrendszerbeli koherenciájának teljes körű megeremtése. Ezen felül szükséges a Küt. egyes rendelkezéseinek – elsősorban technikai jellegű, belső koherenciát erősítő, a törvény rendelkezéseinek értelmezését segítő – pontosítása.

Másrészt a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) módosításával a törvényjavaslat célja – a különleges jogállású szerv státusszal bíró Gazdasági Versenyhivatal eljárását, és ezen keresztül jogállását is érintően – a tagállami versenyhatóságok helyzetének a hatékonyabb jogérvényesítés céljából történő megerősítéséről és a belső piac megfelelő működésének biztosításáról szóló 2018. december 11-i (EU) 2019/1 európai parlamenti és tanácsi (a továbbiakban: ECN+ irányelv) átültetése a hazai jogba.

Az ECN+ irányelv célját tekintve az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ.) 101. és 102. cikkének hatékony érvényesítését szolgálja. A versenyjogi szabályok hatékony érvényesítése a verseny tisztaságának és élénkségének védelme által növeli a fogyasztói jólétet. Az EUMSZ. 101. és 102. cikkének

értékesítését az Európai Bizottság és a tagállamok végzik párhuzamosan a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1/2003 rendelet) alapján. E hatáskörmegosztásból fakadóan az uniós és a nemzeti versenyjogi szabályok párhuzamosan kerülnek alkalmazásra. Ezért az ECN+ irányelv célja annak biztosítása, hogy – a jogalkalmazás egységessége érdekében – a nemzeti versenyhatóságok az EUMSZ. 101. és 102. cikkének hatékony alkalmazásához szükséges, a többi tagállami versenyhatósággal azonos függetlenségi garanciákkal, erőforrásokkal, valamint jogértékesítési és bírságolási hatáskörökkel rendelkezzenek.

A Tptv. alapvetően megfelel az ECN+ irányelv követelményeinek, így a módosítás nem tartalmaz a jogértékesítés rendjét lényegesen átalakító rendelkezéseket, az elsősorban a nemzeti versenyhatóság rendelkezésére álló eszközöket pontosítja vagy terjeszti ki a hatékonyabb jogértékesítés céljára és az ECN+ irányelvben megfogalmazott szabályokra tekintettel.

Az ECN+ irányelv átültetése következtében a Tptv.-ben megjelenő főbb változások a leginkább a versenyhatóság jogértékesítési eszközeinek erősödésében, valamint az eljárás alá vont vállalkozások és a Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) közötti együttműködés elősegítésében foglalható össze. Ezzel párhuzamosan az együttműködés során megosztott adatok védelme is precízebbé válik. A GVH számára az Európai Versenyhatóságok Hálózataival való együttműködési szabályok kialakítása jelentős hatékonyságnövelést tesz lehetővé. Az ECN+ irányelv kibővíti a nemzeti versenyhatóságok Európai Versenyhatóságok Hálózatán keresztül folytatott együttműködését is. Az eljárási cselekményeknél nyújtott jogsegély hatályának kiterjesztése mellett megjelenik az értesítésekhez és a döntések végrehajtásához nyújtott jogsegély, valamint a versenytanács határozatainak más tagállamokban történő végrehajtása is egyszerűbbé válik. A GVH függetlenségének további erősítése érdekében a GVH korábbi munkatársaira vonatkozó összeférhetlenségi szabályok kerültek kialakításra.

A versenyhatóság jogértékesítési eszközeinek erősítése érdekében változnak a bizonyítékok beszerzésére vonatkozó szabályok. Az eddigi szabályozástól eltérően az ECN+ irányelv nyomán a GVH ezentúl nem csak az eljárás alá vont vállalkozáshoz a vállalkozás tevékenységén vagy személyzetén keresztül kapcsolódó magánhasználatú helyiségekben, ingatlanokban és ingóságokon végezhet helyszíni kutatást, hanem bármely magánhasználatú helyiséget, ingatlant és ingóságot (pl. gépjármű, adathordozó) átvizsgálhat. A módosítás nem változtat azonban azon a gyakorlaton, hogy a helyszíni kutatás továbbra is bírói engedély birtokában végezhető.

Az ideiglenes intézkedésre vonatkozó előírások az ECN+ irányelvvvel összhangban szintén változnak, nagyobb mozgásteret engedve a GVH-nak. Így az ideiglenes intézkedést elrendelő határozat – amely határozott időre fogadható el – meghosszabbíthatóvá válik, amennyiben az intézkedésre okot adó körülmény a határozatban megállapított határidő lejárta után is fennáll.

Változnak a kötelezettségvállalásra vonatkozó szabályok is. A GVH az ECN+ irányelv követelményeinek megfelelően a kötelezettségvállalást jóváhagyó határozatát abban az esetben is visszavonhatja, ha annak elfogadására az eljárás alá vont vállalkozás által hiányosan, helytelenül vagy félrevezető információ miatt került sor. További változás, hogy ha a versenyfelügyeleti eljárás uniós jogalapon indult, a kötelezettségvállalást kötelezővé tevő határozat meghozatalát megelőzően az eljáró versenytanácsnak kötelezően egyeztetnie kell majd az érintett piacon tevékenységet folytató vállalkozások és az ügyben érintett egyéb személyek álláspontjának megismerése érdekében az érdekeltekkel, míg ez a nem uniós jogalapon indult versenyfelügyeleti eljárásokban továbbra is opcionális lehetőség marad.

Az ECN+ irányelv hatására egyszerűbbé válik a GVH számára a bírságok behajtása is: az eddigi gyakorlattal ellentétben a módosítás következtében nem kell majd a versenyhatóságnak megvárnia a végrehajtás eredménytelenségét ahhoz, hogy a vállalkozáscsoport határozatban nevesített tagjait egyetemlegesen kötelezhesse a bírság megfizetésére. A törvényjavaslat a kiszabott bírság megfizetésének biztosítása érdekében a vállalkozások társulása esetén is erősíti a GVH jogköreit, egyrészt a tagvállalkozásoktól való hozzájárulás-gyűjtésre kötelezés lehetőségének megteremtésével, másrészt pedig az egyetemlegesen kötelezhető vállalkozások körének kiterjesztésével.

Az eljárás alá vont vállalkozásokat az ECN+ irányelv a versenyhatóságokkal való együttműködésre igyekszik ösztönözni. Ennek érdekében a Tptv. szabályai számos újítást tartalmaznak például az engedékenységi politika terén.

Az ECN+ irányelvnek való megfelelés érdekében az engedékenységi kérelem elfogadásához kapcsoló kötelezettségek szigorodnak a Tpv-t.-ben: az engedékenységi kérelem benyújtása után tanúsítandó együttműködő magatartás szabályai részletesen kerülnek megállapításra, valamint az engedékenységi kérelem benyújtásának tényét nem csak az előzetes álláspont megküldéséig, hanem addig kell majd titokban tartani, ameddig annak nyilvánosságra hozatalára a GVH engedélyt nem ad. Ezzel párhuzamosan azonban új lehetőség nyílik az eljárás alá vont vállalkozások számára a bírság csökkentésére: az eddigi nem végleges mellőzés iránti kérelem mellett megjelenik a nem végleges csökkentés iránti kérelem intézménye, amely lehetővé teszi az eljárás alá vont vállalkozások számára, hogy bírság csökkentésére irányuló ún. markert is igénybe vegyék. Az engedékenységi politika rendszerszintű szemlélete is erősödik: amennyiben az eljárás alá vont vállalkozás az Európai Bizottság vagy más versenyhatóság számára nyújt be engedékenységi kérelmet, a sortartás minden esetben biztosított lesz.

Az ECN+ irányelvvel összhangban a Tpv-t. megerősíti a GVH rendelkezésére bocsátott, gyakran üzletileg rendkívül szenzitív információk védelmét. Így az engedékenységi kérelemben az iratbetekintés során megismert bizonyítékokat csak a védekezéshez való jog gyakorlása érdekében és csak abban a bíróság előtti eljárásban jogszerű felhasználni, amely kapcsolódik ahhoz a versenyfelügyeleti eljáráshoz, amelyben az iratbetekintést engedélyezték. Az adatok védelme nem csak a többi eljárás alá vont tekintetében, hanem más versenyhatóságokkal szemben is érvényesül. A Tpv-t. kimondja, hogy a GVH a hozzá benyújtott engedékenységi kérelmet csak a kérelmező hozzájárulásával vagy abban az esetben oszthatja meg más versenyhatósággal, ha a kérelmező ugyanabban az ügyben már engedékenységi kérelmet nyújtott be a másik versenyhatósághoz.

A vállalkozásokkal való együttműködés új intézményeként a Tpv-t. ezen kívül kötelezi a GVH-t, hogy az EUMSz. 101. vagy 102. cikke alapján indult eljárásokban kötelezettségvállalás elfogadása előtt az érdekeltekkel egyeztetést kezdeményezzen, míg a hazai jog alapján indult eljárásokban ezt lehetőségeként biztosítja a versenyhatóság számára.

Az ECN+ irányelv intenzívebbé teszi a nemzeti versenyhatóságok által az Európai Versenyhatóságok Hálózata keretében folytatott együttműködést. Ennek érdekében a Tpv-t. kiegészül a más versenyhatóságok által elrendelt eljárási cselekmények, valamint végrehajtható határozatok végrehajtására vonatkozó részletes szabályokkal. Az együttműködés keretében a nemzeti versenyhatóságok a jövőben már nem csak egyes eljárási cselekmények foganatosítása érdekében fordulhatnak egymáshoz jogsegélyért, hanem kérhetik az eljárás során keletkező iratok másik tagállam területén való kézbesítését és a döntéseikben kiszabott bírságok és eljárási bírságok végrehajtását is.

A Tpv-t. újítása, hogy az eljárási cselekmények végrehajtására – versenyfelügyeleti eljárás megindítása helyett – csak a versenyfelügyeleti eljárás szabályait rendeli alkalmazni egyértelművé téve, hogy az ilyen, sajátos jogsegélynek számító eljárás célja nem a feltételezett versenyjogi jogsértés tisztázása, hanem az eljárási cselekmény végrehajtása. Ennek következtében az eljárás alanya nem ügyfele az eljárási cselekményt végrehajtó eljárásnak, de megilletik mindazon jogok, amelyek egy versenyfelügyeleti eljárásban a jogállásának megfelelően megilletnék. Az ECN+ irányelv által a versenyhatóságok együttműködésére intézményesített rendszert egy ún. egységes okmány megküldésére épül, amelyet a Tpv-t.-be az egységes együttműködési kérelem új eszköze ültet át. E dokumentum segítségével egyszerűen és hatékonyan kérhető és hajtható végre például a bírságok beszedése, helyszíni kutatások lefolytatása és a más versenyhatóságok által eljárás alá vont vállalkozások magyarországi tagjainak értesítése. A Tpv-t. szabályai e sajátos eljárásra nézve kifejezetten külön rendelkeznek a jogorvoslati lehetőségekről egyértelművé téve, hogy a más versenyhatóság kérésére foganatosított eljárási cselekmény esetében az eljárási kifogás a GVH-val, míg jogorvoslat a megkereső hatósággal szemben érvényesíthető.

A GVH függetlenségének erősítése érdekében bevezetésre kerül egy olyan összeférhetetlenségi szabályozás, amely – a magyar versenyjogi szakma sajátosságainak figyelembevétele mellett – az eddigi, csupán titoktartásra korlátozódó szabályoknál szigorúbban és hatékonyabban biztosítja, hogy a GVH-ban eljáró tisztviselők ne használhassák fel tudásukat a GVH előtt folyó eljárásokban a GVH-tól való távozásukat követően.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Technikai jellegű, szövegpontosító módosítások.

2. §

A Magyar Tudományos Akadémia (a továbbiakban: Akadémia) elnökére, főtítkárára és a főtítkárhelyettesére jelenleg a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) szabályai alkalmazandók, így a Kút. 21. § (3) bekezdése értelmében közszolgálati jogviszonyban álló köztisztviselőnek tekintendők, akinek a tárgyévre járó szabadsága a Kút. 63. § (1) bekezdése szerint alap- és pótszabadságra tagolódik. Az alapszabadság mértéke egységesen 20 nap, a különleges jogállású szerv vezetője és annak helyettese ezen felül a Kút. 63. § (5) bekezdés c) pontjában foglaltaknak megfelelően a különleges jogállású szervezet létrehozó törvényben meghatározott mértékű vezetői pótszabadság igénybevételére jogosult.

Ennek okán szükséges az elnöknek, a főtítkárnak és a főtítkárhelyettesnek járó 40 munkanap szabadságot a Kút. fenti rendelkezéseivel összhangban 20 nap alap- és 20 nap vezetői pótszabadságra bontani és a vezetői pótszabadság mértékét a Magyar Tudományos Akadémiáról szóló 1994. évi XL. törvényben rögzíteni.

3. §

A Kút. a közszolgálati ügykezelő foglalkoztatotti kategóriát nem tartotta fenn, ezzel összhangban a módosítás a fogalmat kivezeti.

4. §

Az Európai Unió tagállamainak egymás közötti és az Európai Bizottsággal való versenyjogi együttműködés legfőbb fóruma az 1/2003 rendelet alapján életre hívott Európai Versenyhatóságok Hálózata. Az ECN+ irányelv deklarált célja a versenyhatóságok közötti együttműködés megerősítése a hatékonyság növelése érdekében. Ennek érdekében – ahogyan a rendelkezésben megjelenik – az ECN+ irányelv megköveteli a nemzeti versenyhatóságok az Európai Versenyhatóságok Hálózatával való összehangolt fellépését. Tekintettel arra, hogy a Tptv. korábban nem mondta ki, hogy a GVH tagja az Európai Versenyhatóságok Hálózatának, szükséges volt ezt a tényt a törvényben megjeleníteni a lojalitási klauzula mellett.

A 33. § (5) bekezdésében elhelyezett rendelkezés, a GVH bírói gyakorlatban elismert azon jogát emeli törvényi szintre, hogy a GVH korlátozott erőforrásait azokra az ügyekre összpontosíthassa, meglátása szerint az adott piac működését legjobban szolgálhatják. Immár törvényi szinten is megjelenített joggal rendelkezik arra, hogy a versenyjogi szabályok érvényesítéséhez szükséges jogérvényesítési prioritásokat meghatározza. A törvény nem telepít közzétételi kötelezettséget a GVH-ra, hiszen a versenyhatóság diszkrecionális jogkörébe tartozik a célok dinamikus változtatása, ezzel is óvva a prioritások meghatározására való jogot.

5. §

A GVH által foglalkoztatottakra a korábbiakban főszabály szerint a Kttv. volt alkalmazandó a Tptv.-ben foglalt eltérésekkel. A Kút. hatálybalépését követően a háttérjogszabály szerepét ezen törvény fogja betölteni, a módosítások az ennek való megfelelést szolgálják.

Ennek körében egyrészt szükségessé vált a Tptv. 34/A. §-ában található, a GVH elnökére, elnökhelyettesére, a Versenytanács tagjára – valamint a jövőben a főtítkárára – vonatkozó kinevezési feltételek és a Kút. 24. §-ában található, a közszolgálati jogviszonyra vonatkozó feltételek összehangolása. Szükséges hangsúlyozni, hogy a Kút. 21. § (3) bekezdése alapján a különleges jogállású szerv vezetője és vezetőjének helyettese – ha a különleges jogállású szervezet létrehozó törvény eltérően nem rendelkezik – közszolgálati jogviszonyban álló köztisztviselő. Tekintettel arra, hogy a büntetlen előéletre vonatkozó követelményt, illetve az egyes bűncselekményekre való utalást a Kút. is tartalmazza, ennek a Tptv.-ben való megjelenítése redundánssá vált.

6. §

A GVH elnökének feladatait a módosítás a Kút. szabályaival összhangban pontosítja. A Kút. szerinti álláshely besorolási kategóriák a GVH tekintetében nem alkalmazandók, ugyanakkor a Kút. alkalmazásával összefüggő egyéb kötelezettségek – például az álláshelyen ellátandó feladatok meghatározása, a pályáztatás, stb. – teljesítése érdekében az álláshelyek besorolási kategóriáit szükséges lehet meghatározni, amiről a GVH elnöke belátása szerint dönthet.

A versenyhatóságok függetlenségéhez kapcsolódóan az ECN+ irányelv arra is törekszik, hogy a nemzeti versenyhatóságok ellenőrzésének lehetőségét is egységesítse. A 36. § (3) bekezdésében megjelenített követelmények az ECN+ irányelv azon követelményeit tükrözik, ami szerint a versenyhatóságoknak időszakos jelentéseket kötelező benyújtani a kormányzat vagy a parlament számára. Magyarországon a Gazdasági Versenyhivatalnak már eleve létezett ez a kötelezettsége az éves beszámoló benyújtásával kapcsolatban, amelyek a GVH jogérvényesítési tevékenységére vonatkozóan tartalmaztak információkat. Az újonnan bevezetett rendelkezések után a beszámoló ezentúl a GVH működését érdemben befolyásoló személyi és pénzügyi döntésekről, ez ezzel kapcsolatos helyzet alakulásáról is tájékoztatni fogja az Országgyűlést és a nyilvánosságot is. Az éves beszámoló nyilvánosságra hozatala a GVH számára kötelező.

7. §

Rögzítésre kerül, hogy a GVH főtitkárát az elnök nevezi ki. E rendelkezés azért szükséges, hogy a GVH főtitkára, aki a Tptv. alapján kiemelt szerepet tölt be a GVH szervezetének működésében, szintén az elnökhöz, illetve elnökhelyettesekhez hasonlóak kinevezés által, és ne közszolgálati munkaszerződés által kerüljön közszolgálati jogviszonyba.

8. §

Az Alaptörvénynek való maradéktalan megfelelés érdekében a Tptv.-ben szükséges rögzíteni, hogy a Versenytanács tagjaira vonatkozó határozatokhoz ellenjegyzés nem szükséges.

A GVH köztisztviselői közszolgálati munkaszerződéssel kerülnek foglalkoztatásra. Ezért a Versenytanács köztisztviselő tagjai esetében e speciális kinevezéshez és annak megszűnéséhez a foglalkoztatási átmenetet biztosító, a Kút.-tel összhangban álló szabályokat szükséges kapcsolni.

9. §

A GVH elnöke, elnökhelyettese, főtitkára és a Versenytanács tagja a Tptv. alapján közszolgálati jogviszonyban állnak, ezért esetükben is alap- és pótszabadságra kell bontani a szabadságot. A pótszabadság mértékét szabályzat határozza meg.

10. §

A GVH elnöke dönt illetménypolitikai alapelvekről és béren kívüli juttatásokról, de – a Kút. rendelkezéseivel összhangban – a konkrét illetményről és a juttatásokról (valamint a pótszabadság mértékéről, a napi munkaidőről és az általános munkarendről) a közszolgálati munkaszerződésben állapotnak meg a felek.

11. §

A módosítások a Kút.-tel való fogalmi és tartalmi összhang megteremtését szolgálják, átvezetik a közszolgálati ügykezelő foglalkoztatotti kategória megszüntetése, a munkakör fogalmának kivezetése és az álláshely fogalom beemelése, a Kttv. háttérjogszabályi minőségének megszüntetése miatt szükséges pontosításokat.

12. §

Az ECN+ irányelvben megfogalmazott elvárás olyan összeférhetetlenségi szabályok megalkotása, amelyek azt hivatottak biztosítani, hogy a nemzeti versenyhatóságoknál a konkrét ügyekkel foglalkozó tisztviselők jogviszonyuk megszűnését követően ésszerű ideig ne foglalkozhassanak e konkrét ügyekkel, azokban ne járhassanak el a nemzeti versenyhatóságokkal szemben, a konkrét ügyekben tudomásukra jutott adatokat ne használhassák fel.

A Tptv. titoktartási szabálya, valamint a közigazgatási eljárás és a közigazgatási, valamint polgári perrendtartás szabályai között megjelenő kizárási szabályok, továbbá az egyes ágazati törvényekben megjelenő további korlátozások alkotta rendszert egészíti ki az ECN+ irányelv 4. cikk (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel megalkotott korlátozási szabály. A rendelkezésben szereplő általános „nem vehet részt” fordulat hivatott lefedni a közreműködés valamennyi formáját, így a képviselést, a jogi tanácsadást vagy akár a közgazdasági elemzések készítését is. E szabály személyi hatálya az ügyintézési rend figyelembe vételével a Versenytanács versenyfelügyeleti eljárásban részt vett tagjára, valamint a versenyfelügyeleti eljárásban részt vett vizsgálóra terjed ki, eleget téve annak az ECN+ irányelvben megfogalmazott elvárásnak, hogy a korlátozás a döntéshozatalban részt vevőkre vonatkozzon. Az ECN+ irányelvben megfogalmazott ésszerű idő elvárását nem egy konkrét és általános időtartam szolgálja leginkább, mivel az elsődleges cél a konkrét ügyekkel foglalkozás kizárása, amely értelemszerűen akkor biztosítható leginkább, ha a tilalom az ügy jogerős befejezéséig (ami alatt anyagi jogerőt, és nem az általános közigazgatási rendtartás szerinti véglegesség értendő) tart, és figyelemmel van a rendelkezésben nevesített egyéb, a konkrét ügghöz kapcsolódó eljárásokra is. A versenyfelügyeleti eljárásban részvétel fogalmába beletartozik minden, az ügy érdemével összefüggő eljárási cselekmény, és annak elintézésében részt vevőnek számít mindenki, aki az ügy elintézésére közvetlen vagy legalább közvetett befolyással rendelkezik, e személyi kör tehát bővebb a kiadmányozásra jogosultak körénél. A rendelkezés következtében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 13. § (4) bekezdése alapján a GVH jogi alkalmatlanság címén visszautasíthatja korábbi munkatársának képviselőként való eljárást az előtte folyó ügyben, amennyiben a korábbi munkatárs ezen összeférhetlenségi szabályok megsértésével kíván eljárni.

A GVH felé áramló szakemberek tekintetében új kizárási szabályok bevezetésére nem volt szükséges, mivel ezeket a hatályos Tptv. már tartalmazza.

13. §

A módosítás rögzíti, hogy a Versenytanács tagja esetén a szakirányú felsőfokú végzettségnek tekinthető képesítések, végzettségek körét a Gazdasági Versenyhivatal közszolgálati szabályzata határozza meg.

14. §

Az iratbetekintés során az eljárás alá vontak olyan információkhoz juthatnak hozzá, amelyről az iratbetekintés hiányában nem lenne tudomásuk. Ezen információk adott esetben más eljárásokra is kihatással lehetnek. Az új rendelkezések biztosítani hivatottak, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban megismerhető adatok csak az adott versenyfelügyeleti eljárásban és az ahhoz kapcsolódó jogérvényesítési eljárásokban kerülhessenek felhasználásra.

15. §

Az eljárási bírságok részletezése nem hoz érdemi változást a GVH gyakorlatában, hiszen a GVH által közzétett bírságközleményből eddig is egyértelmű volt, hogy milyen magatartások esetében szab ki a GVH eljárási bírságot.

Ezek egyértelmű felsorolása a Tptv.-ben – az ECN+ irányelvnek való megfelelés mellett – alkalmasak a jogbiztonság növelésére.

16. §

Az ECN+ irányelv felismerése, hogy a digitális felvétel készítési technológiák elterjedtsége és a versenyhatóságok jogérvényesítési hatékonyságának növelésének közpolitikai célja együttesen olyan érvek, amelyek szükségessé teszik az eljárás alá vontak által készített rejtett felvételek felhasználhatóságának szabályozását. A rendelkezés különösképpen azért szükséges, mert a digitális korban a versenyhatóság helyszíni vizsgálat során birtokába juthat olyan – egyébként jogsértést bizonyító – tényeknek, adatoknak, amelyeket eddig nem lehetett felhasználni. A nemzeti versenyhatóságok eltérő jogalkalmazói gyakorlatot követtek a hatóságnak nem minősülő természetes vagy jogi személyek által készített rejtett felvételek versenyfelügyeleti eljárásban bizonyítékként való felhasználhatóságát illetően. Az ECN+ irányelv egyértelművé teszi, hogy lehetővé kell tenni a természetes vagy jogi személyek által készített rejtett felvétel bizonyítékként való figyelembe vételét, ha az nem a jogsértés egyedüli bizonyítéka. A rendelkezés ezáltal képes megteremteni az egyensúlyt a versenyhatóság bizonyíték-beszerzési érdeke és az eljárás alá vontak tisztességes eljáráshoz való joga között, mivel biztosítja, hogy a jogsértés megállapításához a GVH-nak továbbra is a megszokott alapossággal kelljen feltárnia a tényállást.

17. §

A digitális technológiák térhódítására reagálva az ECN+ irányelv törekvése, hogy a nemzeti versenyhatóságok számára a bizonyítékok beszerzését megkönnyítse. Az irányelv rendelkezéseinek való megfelelést szolgálja a 64/B. § (1) bekezdésében bevezetett új rendelkezés is, segítve a GVH-t a tényállás feltárásában. A szabályozás figyelembe veszi, hogy az elektronikusan tárolt adatok tárolásának módja (formátuma) az évek során változott, azonban ez nem képezheti akadályát az adatszolgáltatási kötelezettségnek.

18. §

A módosítás a GVH bizonyíték beszerzését könnyíti meg. Mivel az ECN+ irányelv nem csak az eljárás alá vont, hanem bármely vállalkozás személyzetének magánhasználatú ingatlanai, járművei és adathordozói tekintetében lehetővé teszi a helyszíni kutatást, a Tpv-t.-ben megjelenő e korlátozás felszámolása szükséges, amely a példálózó felsorolásban megjelenik. Tehát az eddigi gyakorlattól eltérően az ECN+ irányelv nyomán a GVH ezentúl nem csak az eljárás alá vont vállalkozáshoz a vállalkozás tevékenységén vagy személyzetén keresztül kapcsolódó magánhasználatú helyiségekben, ingatlanokban és ingóságokon végezhet helyszíni kutatást, hanem bármely magánhasználatú helyiséget, ingatlant és ingóságot (pl. gépjármű, adathordozó) átvizsgálhat. A módosítás nem változtat azonban azon a gyakorlaton, hogy a helyszíni kutatás továbbra is bírói engedély birtokában végezhető. Ehhez a Gazdasági Versenyhivatalnak a bírósághoz benyújtott kérelmében továbbra is valószínűsítienie kell, hogy más vizsgálati cselekmény nem vezetne eredményre, és ésszerű megalapozottsággal feltehető, hogy az indítvány szerinti helyen a vizsgálat tárgyát képező jogsértéssel kapcsolatos bizonyítási eszköz fellelhető, és feltételezhető, hogy azt önként nem bocsátanak rendelkezésre vagy felhasználhatatlanná tennék. A bíróság a kérelmezett helyszíni kutatást részben is engedélyezheti, meghatározva, hogy kivel szemben, illetve milyen vizsgálati cselekmény tehető. Az üzleti célú helyiségek előzetes átvizsgálása nem feltétele a magánhasználatú ingatlanon és ingóságon végzett helyszíni kutatás végrehajtásának.

19. §

Az ideiglenes intézkedés jogintézményében több újítást is hoznak az ECN+ irányelvnek megfelelő rendelkezések. Egyrészt, az ideiglenes intézkedés ezentúl csak határozott időre fogadható el, amely azonban meghosszabbítható. Korábban a Tpv-t. ilyen kitélt nem tartalmazott. Másrészt a GVH által hozott ideiglenes intézkedésről az Európai Versenyhatóságok Hálózata értesítést kap, amely biztosítja, hogy határon átnyúló versenyhatósági ügyek esetén a versenyhatóságok a feltételezett jogsértésre szabva összehangolhassák intézkedéseiket.

20. §

Tekintettel arra, hogy az egyezségi eljárásban benyújtott egyezségi nyilatkozatok olyan adatokat tartalmaznak, amelyek széles körű megismerése és az egyezségi eljárás keretén kívül való felhasználása gyengítheti azokat az ösztönzőket, amelyek alapján a kérelmezők együttműködnek a versenyhatósággal, a rendelkezés az ECN+ irányelv 31. cikk (4) bekezdésével és 31. cikk (5) bekezdés c) pontjával összhangban álló, felhasználást korlátozó és titoktartási szabályt állapít meg. Az iratbetekintés során a jogosultak esetlegesen olyan információkhoz juthatnak, amelyek szabad felhasználása károsan befolyásolhatná a versenyhatósági jogérvényesítést. Ugyanakkor az ügyfelek iratbetekintési joga a védekezéshez való jog garanciális intézménye, ezért annak korlátozása csak rendkívül szűk körben lehetséges. Az ECN+ irányelv rendelkezéseit átültető új iratbetekintési szabályok azt hivatottak biztosítani, hogy az iratbetekintés során megismert más ügyfelek adatai, a versenyfelügyeleti eljárással kapcsolatosan megismert tények felhasználása csak a védekezéshez való jog gyakorlásának céljából legyenek felhasználhatóak és azokat az ügyfelek egyéb célokra ne hasznosíthassák. Az egyezségi nyilatkozatokra vonatkozó rendelkezések a versenyfelügyeleti eljárás hatékonyságát óvják és biztosítják. A versenyfelügyeleti eljárásban a versenyhivatal érdeke, hogy az ügyfelek minél magasabb minőségű engedelkenységi nyilatkozatot nyújtsanak be, amelyben fontos szerepet játszik a bizonytalansági tényező, amely a magasabb bírságcsökkentés érdekében versenyre készíti az ügyfeleket az engedelkenységi kérelmet benyújtásában. Ennek megőrzése érdekében kerültek bevezetésre azon rendelkezések, amelyek szerint egyezségi nyilatkozatokról esetlegesen szerzett információt az ügyfél a versenyfelügyeleti eljárás befejezéséig köteles titokban tartani.

21. §

A módosítás nyomán egyértelművé válik, hogy a versenyhatóság a kötelezettségvállalásra vonatkozó határozatában foglalt kötelezettségeket határozott időre fogadja el. A kötelezettségvállalást jóváhagyó határozattal a versenyfelügyeleti eljárás lezárul, amely nélkül a versenyhatóság semmilyen további eljárási cselekményt nem végezhet a jogsértés megvalósulásának vagy hiányának feltárása érdekében, így a rendelkezés érdemi változást nem hoz a korábbi gyakorlatban, az csupán pontosítást tartalmaz az ECN+ irányelv elvárásainak megfelelően. Az utóvizsgálat lefolytatására a GVH továbbra is jogosult marad, amely cselekmény egyébként sem a tényállás tisztázáshoz kapcsolódó intézkedés. A módosítás a kötelezettségvállalást elfogadó határozat visszavonására okot adó körülményről, valamint a visszavonáskor figyelembe veendő szempontokról tartalmaz részletes rendelkezéseket. A módosítás – az ECN+ irányelv 12. cikk (3) bekezdése alapján kibővíti a kötelezettségvállalást jóváhagyó határozat visszavonásának eseteit, és a versenyhatóság számára szempontokat adva a versenyhatóság mérlegelésére bízta az ilyen határozat visszavonását, ha az a kötelezett vállalkozás által közölt hiányos, helytelen vagy félrevezető információ alapján.

22. §

A kötelezettségvállalás elfogadásakor a GVH a Tptv. alapján indult eljárásokban mérlegelése alapján egyeztetést kezdeményezhet az érdekeltekkel. Ez a lehetőség továbbra is megmarad, azonban a módosítás nyomán már nem kötelező az előzetes álláspont megküldésével egy időpontban kezdeményezni az egyeztetést, továbbá a formátuma is eltörlésre került, lehetővé téve a GVH számára, hogy az adott ügyben legmegfelelőbb módját válassza az egyeztetésnek, amely akár az érdekeltek közvetlen megkeresését is magában foglalja. Újdonságként került bevezetésre az ECN+ irányelv követelményeinek való megfelelés érdekében az a rendelkezés, amely értelmében az EUMSz. 101. és 102. cikke alapján folyó eljárások során a GVH mérlegelési jogköre megszűnik, kötelezővé téve kötelezettségvállalásról való egyeztetés az érintett piacon tevékenységet folytató vállalkozásokkal és az ügyben érintett egyéb személyekkel.

23. §

A kötelezettségvállalást előíró határozatnak a jogsértéssel arányosnak kell lennie. E követelmény részletes megjelenítése található a módosított 76. § (1) bekezdés i) pontjában, valamint új (4) bekezdésében, amely azonban nem érinti a GVH azon jogát, hogy a jogsértéssel arányosan esetlegesen az ügyfél számára terheesebb intézkedést állapítson meg, amennyiben az a jogsértés mértékéhez képest arányos.

24. §

A módosítás a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló határozat visszavonásához kapcsolódó rendelkezést kapcsolja be az utóvizsgálat jogintézményébe. A rendelkezés alapján a GVH akkor is jogosult félrevezető információra alapított kötelezettségvállalást elfogadó határozatát visszavonni, ha a félrevezetés tényére az utóvizsgálatban derül fény.

25. §

A bírságkiszabás körében az ECN+ irányelvnek való megfelelés érdekében bevezetésre került a vállalkozások társulása esetében is egy, a tagok felelősségét maximalizáló rendelkezés annak érdekében, hogy a vállalkozások társulására kiszabott bírságmaximum figyelembe vehesse az egyes tagvállalkozások teljesítőképességét is. Ez a szabály nem érinti azonban a bírság megfizetésére való egyetemleges kötelezés szabályait.

Az ECN+ irányelv bírságok hatékony behajtását célzó rendelkezéseinek átültetését szolgálja.

Az ECN+ irányelv hatására az eddigi gyakorlattal ellentétben a módosítás következtében nem kell majd a versenyhatóságnak megvárnia a végrehajtás eredménytelenségét vállalkozáscsoportok esetében ahhoz, hogy a vállalkozáscsoport határozatban nevesített tagjait egyetemlegesen kötelezhesse a bírság megfizetésére. Ez azonban a végrehajtási akadály megszüntetésétől eltekintve nem hoz újdonságot a vállalkozáscsoport felelősségében tekintettel a vállalkozáscsoport gazdasági egységére.

A vállalkozások társulása esetén az ECN+ irányelv hatására beiktatott rendelkezések szintén erősítik a GVH jogköreit, Az ECN+ irányelvben meghatározott többlépcsős rendszer célja, hogy a bírság behajtásának lehetőségét biztosítsa

azáltal, hogy egyre bővülő körben teszi lehetővé a jogsértést elkövető tagvállalkozáshoz kapcsolódó többi tagvállalkozás bírság megfizetésére való kötelezését. Az új rendelkezések jelentősen bővítik a GVH jogköréit és lehetővé teszik, hogy a vállalkozások autonómiájába is beavatkozzanak a bírság behajtásának érdekében az Európai Bizottság azonos jogkörével megegyező módon. E rendszer első lépcsőfoka, hogy vállalkozások társulásának önkéntes teljesítése hiányában és fizetésképtelensége esetén (tehát az eredménytelen végrehajtási eljárás után) a GVH új jogkörével élve kötelezheti a vállalkozások társulását arra, hogy tagvállalkozásaitól a kiszabott bírság fedezésére szolgáló hozzájárulást kérjen. A második lépcsőben a vállalkozás-csoport jogsértést megvalósító és azon tagvállalkozások egyetemleges kötelezésének lehetősége nyílik meg a GVH számára: azon határozatban nevesített tagvállalkozások, amelyek nevében eljáró személy a vállalkozások társulása jogsértő döntés meghozatalában résztvevő döntéshozó testületének tagja volt a jogsértéssel érintett időszakban egyetemlegesen kötelezhetőek a vállalkozások társulására kiszabott bírság megfizetésére. Amennyiben a fedezet még ebben az esetben sem állna rendelkezésre, a GVH új jogkörével élve kötelezheti határozatban nevesített, az érintett piacon tevékenységet folytató tagvállalkozásokat is a bírság megfizetésére. A módosítás tehát az ECN+ irányelv olyan interpretációját választja, amely a magyar Alkotmánybíróság gyakorlatát is tiszteletben tartja. Ennek értelmében mögöttes felelősség csak abban az esetben állapítható meg a vállalkozások társulásának tagja esetében, ha a vállalkozás részt vett a jogsértésben és bírságot kiszabó határozat ekként nevesítette, ezáltal biztosítva a védekezéshez való jog gyakorlásának lehetőségét.

A döntéshozatalban való feltételezett részvétel vagy a jogsértés időszakában az érintett piacon folytatott tevékenység miatti bírság megfizetése alól a Tptv. 78. § (6c) bekezdése szerinti mentesülési okok bizonyításával mentesülhet az érintett tagvállalkozás. Alapvető feltétel, hogy a tagvállalkozás a vállalkozások társulásának jogsértő döntését ne hajtsa végre, vagylagosan pedig az alábbi feltételek egyikének kell érvényesülnie az alapvető feltétel mellett: a tagvállalkozásnak nem volt tudomása a jogsértő döntés létezéséről vagy a vizsgálat megkezdése előtt attól aktívan távol tartotta magát.

A módosítások által bevezetésre kerül a bírság mellőzése és csökkentése iránti kérelem fogalma, amely azonban a fogalmi pontosításokon túl új jogintézmény bevezetését nem eredményezi. Ezen kívül részletezésre kerülnek – a GVH közleményeiből eddig is megismerhető – magatartási szabályok, amelyeket a törvény szerint a GVH az engedékenységi programjában az ügyféltől elvár. A szabályozásnak azonban van új eleme is: az ECN+ irányelv követelményeinek megfelelően az engedékenyséért folyamodó vállalkozásnak már a kérelem benyújtásának mérlegelése során tartózkodnia kell a bizonyítékok megsemmisítésétől vagy a kérelem (nem versenyhatóságok részére történő) nyilvánosságra hozatalától. Ez jelentős változás a korábbi kötelezettséghez képest, amely csak az engedékenységi kérelem benyújtását követően kötelezte a vállalkozásokat az együttműködési kötelezettség keretében a bizonyítékok változatlan megőrzésére. Az engedékenységi kérelem tényének titokban tartását ezentúl nem csak az előzetes álláspont megküldéséig, hanem ennél későbbi időpontig rendelheti el a GVH.

26. §

Az engedékenységi kérelmek rendszerében az ECN+ irányelv jelentős változásokat hoz.

A módosítás a kérelmek elbírálására vonatkozó technikai szabályokon túl pontosítja a bírság mellőzése vagy csökkentése iránti kérelem adattartalmát.

Az ECN+ irányelv 21. cikk (1) bekezdése alapján nem végleges mellőzési kérelem benyújtására a bírság mellőzésének mindkét esetében (helyszíni kutatást megalapozó bizonyíték szolgáltatása, a jogsértés bizonyítását lehetővé tevő bizonyíték szolgáltatása) helye van, így az erre vonatkozó korlátozást hatályon kívül kell helyezni a Tptv.-ból.

A bírság mellőzése és csökkentése, valamint nem végleges mellőzés iránti kérelmek mellett egy új, a Tptv. által eddig nem ismert kérelem is megjelenik, amely a bírság csökkentése iránti kérelmek estében is megnyitja a nem teljes engedékenységi kérelmek (marker) benyújtásának lehetőségét (ún. nem végleges csökkentés iránti kérelem). A Tptv. eddig csupán a bírság mellőzése iránti kérelmet esetében engedte meg marker benyújtását az Európai Bizottság gyakorlatához hasonlóan. Az ECN+ irányelv opcionális lehetőségként biztosítja a tagállamok számára, hogy a bírság csökkentésével összefüggésben is bevezessék a nem végleges kérelem jogintézményét, vagyis a versenyhatóságok a bírság csökkentése esetén is fogadhassanak be olyan kérelmeket, amelyekben a vállalkozások vállalják, hogy a versenyhatóság által megszabott határidőn belül kérelmüket kiegészítik az azt megalapozó bizonyítékokkal. A módosítás élni kíván e lehetőséggel. A nem végleges csökkentési kérelem tartalmi elemei

azonosak a nem végleges mellőzési kérelem tartalmi elemeivel. Ezzel kapcsolatban említést kell tenni arról, hogy bár az ECN+ irányelv 21. cikke az engedékenységi rangsorba való felkerülésről rendelkezik, azzal nem ellentétes a rendelkezésre álló bizonyítékok átadására vonatkozó kötelezettség Tpvt.-ben történő előírása. Egyrészt azért, mert mind az uniós, mind a nemzeti engedékenységi programok alapvető eleme a vállalkozások versenyhatósággal való együttműködése, amely körben nehezen értékelhető elfogadhatónak a vállalkozás bizonyítékok elhallgatására irányuló magatartása. Másrészt pedig azért, mert a Tpvt. kizárólag a rendelkezésre álló bizonyítékok átadását várja el, amely nem értelmezhető úgy, hogy a kérelmezőnek minden esetben rendelkeznie kell valamilyen bizonyítékkal. Nem végleges kérelem benyújtására tehát bizonyítékok hiányában is lehetőség van, ha azonban a kérelmező vállalkozás rendelkezik valamilyen bizonyítékkal, annak átadására köteles.

Az engedékenységi politika rendszerszintű szemlélete is erősödik: amennyiben az eljárás alá vont vállalkozás az Európai Bizottság vagy más versenyhatóság számára nyújt be engedékenységi kérelmet (nem végleges előzetes kérelem), a marker kérelmek megosztása által minden esetben biztosított lesz a sorrendiség. Ezen kívül az Európai Bizottsággal való szorosabb versenyhatósági együttműködés lehetővé teszi a vállalatok számára is hogy, határon átnyúló ügyek esetében erőforrásokat spóroljanak meg. A módosítás a nem végleges előzetes kérelem esetén az Európai Bizottsághoz benyújtott kérelem tárgyával való azonosság mérlegelési szempontjaként pontosítja, hogy az azonosságot az érintett áru, földrajzi piac, valamint a jogsértés időtartama fényében kell értékelni, és kibővíti a Tpvt. nem végleges előzetes kérelmekre vonatkozó rendelkezéseit.

Az ECN+ irányelvnek megfelelően ilyen esetben a GVH csak a Bizottság által is érintett tárgykörökben kérhet be új adatot az engedékenységi kérelem benyújtójától. Az ECN+ irányelv rendelkezéseinek megfelelően csak abban az esetben térhet el ettől a GVH, ha az az Európai Bizottság és a GVH közötti ügyelosztási rendet érinti.

27–28. §

Az engedékenységi programok keretében keletkező és a versenyhatósággal közölt adatok széles körű megismerése és az engedékenységi program keretén kívül való felhasználása gyengítheti azokat az ösztönzőket, amelyek alapján a potenciális engedékenységi kérelmezők együttműködnek a versenyhatósággal, erre tekintettel és az ECN+ irányelvvel összhangban indokolt ezen információk védelmének megerősítése. Így az engedékenységi kérelemben az iratbetekintés során megismert bizonyítékokat csak a védekezéshez való jog gyakorlása érdekében és csak abban a bíróság előtti eljárásban jogszerű felhasználni, amely kapcsolódik ahhoz a versenyfelügyeleti eljáráshoz, amelyben az iratbetekintést engedélyezték. Az adatok védelme nem csak a többi eljárás alá vont tekintetében, hanem más versenyhatóságokkal szemben is érvényesül. A Tpvt. kimondja, hogy a GVH a hozzá benyújtott engedékenységi kérelmet csak a kérelmező hozzájárulásával vagy abban az esetben oszthatja meg más versenyhatósággal, ha a kérelmező ugyanabban az ügyben már engedékenységi kérelmet nyújtott be a másik versenyhatósághoz.

29–30. §

Az 1/2003 rendelet 11. cikk (3) bekezdése arra kötelezi a tagállami versenyhatóságokat, hogy az uniós jogalapon indított versenyfelügyeleti eljárásról értesítsék az Európai Bizottságot, arra vonatkozó kötelezést azonban nem tartalmaz, hogy annak megszüntetéséről is értesítsék, amely következtében az Európai Bizottság számára rendelkezésre álló információk pontossága sérül. A módosítás az ECN+ irányelv 10. cikk (2) bekezdése alapján e hiányosság orvoslására irányul.

31. §

Az Európai Bizottság, valamint a nemzeti versenyhatóságok és a GVH eljárásainak összehangolását segítő rendelkezések az ECN+ irányelv követelményeinek átültetését szolgálják. Az 1/2003 rendelet a párhuzamos hatáskörök rendszerére épül, amelynek keretében az ügyekkel a következők foglalkoznak: egyetlen nemzeti versenyhatóság, esetleg más tagállamok versenyhatóságainak segítségével, több nemzeti versenyhatóság párhuzamosan vagy az Európai Bizottság. Az eddigi törvényi rendelkezés ezért a GVH által folytatott eljárás megszüntetését írta elő az Európai Bizottság eljárása esetére. A módosítás értelmében ilyen esetben a GVH a továbbiakban nem megszünteti, hanem felfüggeszti eljárását (amelynek időtartama az ügyintézési határidőbe nem számít be). Az új rendelkezés előnye, hogy abban az esetben, ha az Európai Bizottság végül nem

hozna döntést az ügyben, azonban a GVH-nak továbbra is érdekében állna lefolytatni az eljárást, ez lehetséges legyen.

A más tagállami versenyhatóságok által folytatott párhuzamos eljárások esetén a törvény szintén módosul. Eddig a GVH választása szerint felfüggeszthette vagy megszüntethette az eljárást, ezentúl azonban csak a felfüggesztés mellett dönthet. Másik nemzeti versenyhatóság eljárása esetén ugyanis a GVH előtti versenyfelügyeleti eljárás felfüggesztése a megfelelő intézkedés (nem pedig a megszüntetés), mert a másik versenyhatóság eljárásának megindítása nem jár automatikusan a magyar piacon érzékelt aggályos gyakorlatok vagy magatartások megszüntetésével; ha a másik versenyhatóság eljárása anélkül ér véget, hogy a magyar piacra vonatkozóan érdemi megállapítást tenne, a magyar versenyhatóságnak képesnek kell lennie fellépni. A GVH fellépését pedig a megindított eljárása felfüggesztésének megszüntetése teszi lehetővé a legalkalmasabb módon, ugyanis ha a másik versenyhatóság eljárása esetén a GVH megszüntetné a saját eljárását, akkor a magyar piacot érintő problémák másik versenyhatóság általi orvoslásának hiányában a GVH-nak új eljárást kellene indítania, amelynek korlátját képezheti az esetleges elévülés. Másik nemzeti versenyhatóság eljárása esetén továbbá a magyar eljárás felfüggesztésének elrendelése lehetőség kell, hogy legyen, hiszen az 1/2003 rendelet nem zárja ki több nemzeti versenyhatóság párhuzamos fellépését, vagyis egyik versenyhatóság eljárása sem élvez elsőbbséget a másikéval szemben, és indokolatlan volna a magyar versenyhatóság eljárása elé korlátot állítani.

Mindkét rendelkezés az ECN+ irányelv azon kifejezett törekvését tükrözi, hogy a versenyjogi jogérvényesítés és a versenyhatósági fellépés minél hézag mentesebb és koordináltabb legyen a hatékony kikényszerítés érdekében. Az újonnan bevezetett rendelkezések nyomán a különböző versenyhatóságok eljárásai olyan módon kerülnek koordinálásra, amely lehetővé teszi, hogy az egyik megszűnése esetén még mindig legyen egy másik versenyhatóság, amely a jogérvényesítést folytatja.

32. §

Az ECN+ irányelv intenzívebbé teszi a nemzeti versenyhatóságok által az Európai Versenyhatóságok Hálózata keretében folytatott együttműködést, melynek részletes szabályai a Tpv. új XI/C. Fejezetében kaptak helyet. Az ECN+ irányelv által bevezetett rendszer egy olyan, ún. egységes együttműködési okmányon (a Tpv.-ben egységes együttműködési kérelem) alapul, amely egy formanyomtatványhoz hasonló, automatizált rendszerben teszi lehetővé a tagállami versenyhatóságok számára, hogy más tagállami versenyhatóságoktól intézkedés végrehajtását kérjék. Az együttműködés keretében a nemzeti versenyhatóságok a jövőben már nem csak egyes eljárási cselekmények fogantatása érdekében fordulhatnak egymáshoz jogsegélyért, hanem kérhetik az eljárás során keletkező iratok másik tagállam területén való kézbesítését és a döntéseikben kiszabott bírságok és eljárási bírságok végrehajtását is. A XI/C. Fejezet rendelkezik a költségviselésről is, amikor kimondja, hogy az ilyen kérelem alapján végrehajtott költségek viselésére a megkereső hatóság köteles.

A Tpv. másik újdonsága, hogy az eddig gyakorlattól elszakadva egyértelművé teszi, hogy a XI/C. Fejezet szerint lefolytatott eljárások nem versenyfelügyeleti eljárások. Az eddigi kodifikációs gyakorlat megváltoztatására azért volt szükség, mert a Tpv. 44. §-a a versenyfelügyeleti eljárást olyan eljárásként definiálja, amelynek célja a Tpv. rendelkezései megsértésének megállapítása, valamint a vállalkozások összefonódásának e törvény szerinti vizsgálatára irányuló, továbbá a külön törvényben ekként megjelölt hatósági eljárás. Így szükségképpen félrevezető – és téves – egy olyan eljárásban versenyfelügyeleti eljárást indítani, amelynek célja nem a Tpv. 44. §-ban megnevezett jogérvényesítési célok elérése. A jogsegélynyújtáshoz hasonló együttműködési eljárás tárgya pedig fogalmilag nem lehet a jogsértés megállapítása, hiszen az erre irányuló eljárást a megkereső (más tagállami) versenyhatóság folytatja. A XI/C. Fejezetben meghatározott együttműködési eljárás célja tehát a megkereső hatóság kérelmében szereplő cselekmény végrehajtása, amely nem versenyfelügyeleti eljárás. Ebből fakadóan a XI/C. Fejezetben meghatározott eljárások alanyai nem lesznek ügyfelei az eljárásnak, de megilletik őket mindazon jogok, amelyek az eljárásban betöltött szerepéből fakadóan őket egy versenyfelügyeleti eljárás során megilletnék. Ha tehát például a GVH a megkereső hatóság kérelmének megfelelően tanúmeghallgatást fogantat, az így meghallgatott személyt megilletik a versenyfelügyeleti eljárásban a tanút megillető jogok. A vizsgálati cselekményekkel szemben ezért vizsgálati kifogás is a GVH-val szemben emelhető, noha – ahogyan azt a 80/M. § rendezi – jogorvoslat az „ügy urával”, a megkereső versenyhatósággal szemben lesz kérhető tagállamának nemzeti joga szerint.

33. §

A módosítás a szakasz újraszámozását szolgálja, az új XI/C. fejezetben található rendelkezésekre tekintettel, valamint szövegpontosításokat vezet át.

34. §

A Küt. alkalmazására való áttéréshez szükséges további átmeneti rendelkezéseket határozza meg, rendezi a Versenytanács tagja e megbízatásának megszűnésével kapcsolatos kérdéseket.

35. §

A módosítás a Tpvt. 98. § (4) bekezdésében található jogharmonizációs klauzulában átvezeti az ECN+ irányelvre vonatkozó hivatkozásokat.

36. §

A módosítások a Küt.-tel való fogalmi és tartalmi összhang megteremtését szolgálják, átvezetik a közszolgálati ügykezelő foglalkoztatotti kategória megszüntetése, a munkakör fogalmának kivezetése és az álláshely fogalom beemelése, a Kttv. háttérjogszabályi minőségének megszüntetése miatt szükséges pontosításokat.

Az 55/A. § (1) bekezdés e) pontjában átvezetett módosítás a tagállami versenyhatósági együttműködés során továbbított adatok védelmét szolgálja.

A 61. § (3) és (4) bekezdésében szereplő szövegcsere módosítás azt eredményezi, hogy az eljárási bírságmaximum a vállalkozások társulása esetében is azonos mértékű lesz.

A 61. § (6) bekezdésében szereplő szövegcsere módosítás nem hoz érdemi változást, hiszen a bírságkiszabás kialakult joggyakorlatából, valamint a GVH által kiadott közleményekből eddig is egyértelmű volt, hogy a bírságkiszabásnak – és így az eljárási bírságnak is – milyen követelményeknek kell megfelelnie. A részletes alapelvek szövetszerű megjelenítése a jogbiztonságot és az ECN+ irányelv követelményeinek való maradéktalan megfelelést szolgálják.

A 65/A. § (1), (7) és (8) bekezdéseiben, valamint a 65/B. § (3) bekezdésében szereplő szövegcsere módosítás a GVH bizonyíték beszerzését könnyíti meg. Az eddigi gyakorlattól eltérően az ECN+ irányelv nyomán a GVH ezentúl nem csak az eljárás alá vont vállalkozáshoz a vállalkozás tevékenységén vagy személyzetén keresztül kapcsolódó magánhasználatú helyiségekben, ingatlanokban és ingóságokon végezhet helyszíni kutatást, hanem bármely magánhasználatú helyiséget, ingatlant és ingóságot (pl. gépjármű, adathordozó) átvizsgálhat bírói engedély birtokában. E kiterjesztés célja, hogy a feltételezett jogsértéshez kapcsolódó bizonyítékokat ne lehessen a versenyfelügyeleti eljárás alól kivonni.

A 72/A. § (1) bekezdésében szereplő szövegcsere módosítás az ECN+ irányelvnek való megfelelés érdekében egyértelművé teszi, hogy az ideiglenes intézkedésnek a szankcionált magatartáshoz kell aránylania. Ez azonban érdemi változást a joggyakorlatban nem eredményez, mivel azzal összhangban áll.

75. § (7) bekezdés b) pontjában és a 78. § (7) bekezdésében szereplő szövegcsere módosítások az újonnan bevezetett rendelkezések Tpvt.-be való bekötését szolgálják.

A 78. § (8) bekezdésében szereplő szövegcsere módosítás jelentős változást hoz a KKV-k számára. Ezentúl a versenyfelügyeleti eljárásokban a KKV-k akkor is részesülhetnek figyelmeztetésben (és elkerülhetik a bírságot), ha az ügy az EUMSz. 101. vagy 102. cikke alapján indult meg. Korábban csak a tisztán Tpvt. alapú eljárásokban volt erre lehetőség.

A 80/A. § (1) bekezdésében szereplő szövegcsere módosítás megszünteti a XI/C. Fejezetben szereplő tagállami versenyhatóságok közötti együttműködési eljárásra a versenyfelügyeleti eljárás megindításának kötelezettségét, és e helyett csak annak szabályait rendeli alkalmazni.

A 80/F. §-ban szereplő szövegcsere módosítás megszünteti az Európai Bizottsággal együttműködésben folytatott eljárásokra a versenyfelügyeleti eljárás megindításának kötelezettségét, és e helyett csak annak szabályait rendeli alkalmazni.

37. §

A fogalmi koherencia megteremtése mellett a módosítás célja a Tpvt.-nek a Kttv. illetmény- és előmeneteli rendszerére épülő, ahhoz képest specialitásokat meghatározó rendelkezéseinek hatályon kívül helyezése, figyelemmel arra, hogy a Küt. 98. §-a alapján az illetményt a különleges jogállású szerv mint munkáltató és a köztisztviselő mint foglalkoztatott között létrejövő közszolgálati munkaszerződésben állapítják meg a felek.

38. §

A módosítás a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.), valamint a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) rendelkezéseivel való összhang megteremtése érdekében szükséges. A módosítás értelmében az Országos Bírósági Hivatal (a továbbiakban: OBH) igazságügyi alkalmazott elnökhelyettesének illetményére a Ksztv. 51. § (5) bekezdése alkalmazandó, amely annak az államtitkárnak a javadalmazását állapítja meg, aki nem tölt be államtitkári megbízatása mellett országgyűlési képviselői mandátumot is. A Ksztv. 51. § (5) bekezdése a Kit. szerinti, sávosan meghatározott közigazgatási államtitkári illetményre utal vissza, ezért szükséges rendelkezni arról is, hogy az OBH igazságügyi alkalmazott elnökhelyettese illetményének összegét a munkáltatói jogkör gyakorlója, az OBH elnöke állapítja meg.

39. §

A módosítás célja az egységes jogalkalmazói gyakorlat elősegítése az igazságügyi alkalmazottak illetmény-megállapítása során. Ennek megfelelően a módosítás egyértelművé teszi, hogy az igazságügyi alkalmazottak esetében – a nem ügyész ügyészégi alkalmazottakhoz hasonlóan – továbbra is a költségvetési törvényben rögzített mindenkor bírói illetményalap képezi az illetmény számításának alapját. Az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény elfogadásával a bírói fokozati szorzók – és ezáltal a bírói alapilletmény – megváltoztak. Ennek következtében szükséges egyértelművé tenni és a jogalkotói szándéknak megfelelően pontosítani az igazságügyi alkalmazottakra irányadó illetmény-megállapítási szabályokat.

40. §

A Kit. 291. §-a szerinti egyes átmeneti rendelkezés hatályon kívül helyezése miatt szükséges az Integrált Jogvédelmi Szolgálatot vezető jogvédelmi biztosra vonatkozó, a Kttv.-n alapuló illetmény-megállapítási szabályt a Kit. szabályozásával összhangba hozni. A biztos továbbra is helyettes államtitkári illetményre és juttatásokra jogosult, az illetményt a munkáltatói jogkör gyakorlója mérlegelése alapján határozza meg a helyettes államtitkári illetménysávon belül.

41. §

A Küt. 21. § (3) bekezdése értelmében a különleges jogállású szerv vezetője és vezetőjének helyettese – ha a különleges jogállású szervet létrehozó törvény eltérően nem rendelkezik – közszolgálati jogviszonyban álló köztisztviselő, akinek a tárgyévre járó szabadsága a Küt. 63. § (1) bekezdése szerint alap- és pótszabadságra tagolódik. Az alapszabadság mértéke egységesen 20 nap, a különleges jogállású szerv vezetője és annak helyettese ezen felül a Küt. 63. § (5) bekezdés c) pontjában foglaltaknak megfelelően a különleges jogállású szervet létrehozó törvényben meghatározott mértékű vezetői pótszabadság igénybevételére jogosult.

Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára (a továbbiakban: Levéltár) főigazgatójának és főigazgató-helyettesének vezetői pótszabadságát – a különleges jogállású szerv közszolgálati jogviszonyban álló vezetőire és helyettes vezetőire vonatkozó egységes szabályozásnak megfelelően – a módosítás húsz munkanapban állapítja meg.

42. §

A módosítás technikai jellegű, a fogalmi koherencia megteremtését célozza, mivel a Küt. a munkakör helyett álláshelyre szabályoz. Ezen felül a Kttv.-re mutató rugalmas hivatkozást Küt.-re kell cserélni, mivel a Küt. vált háttérjogszabállyá.

43. §

A Küt. a jogállás újraszabályozása során nem tartotta fenn a címadományozás jogintézményt, erre tekintettel a módosítás hatályon kívül helyezi a szakmai tanácsadói és főtanácsadói cím adományozásához kapcsolódó szabályt.

44. §

Technikai pontosítás, amely a munkakör fogalmának álláshelyre cserélésével teremt összhangot a Küt. fogalomrendszerével.

45. §

A módosítás biztosítja, hogy a Kormány egyedi határozatával engedélyezhesse az „állami” vagy „nemzeti” kifejezés használatát azon cégek nevében, amelyek – akár törvényben is nevesített – kiemelten fontos közfeladatot látnak el.

46–47. §

A Kt. 291. §-a szerinti egyes átmeneti rendelkezés hatályon kívül helyezése miatt szükséges a Nemzeti Földügyi Központ elnökére és elnökhelyetteseire, valamint a Birtokpolitikai Tanács elnökére és tagjaira vonatkozó, a Ksztv., valamint a Kttv.-n alapuló illetmény-megállapítási szabályt a Kt. szabályozásával összhangba hozni.

48–49. §

A Kt. 291. §-a szerinti egyes átmeneti rendelkezés hatályon kívül helyezése miatt szükséges a Közszolgálati Közalapítvány Kuratórium elnöke és tagjai, valamint a Közszolgálati Testület elnöke és tagjai illetményének megállapítására vonatkozó rendelkezések módosítása.

50. §

A módosítás célja a Küt.-tel való fogalmi összhang megteremtése – a törvényi hivatkozás módosítása, az álláshely fogalom beemelése – és a Kttv. szerinti illetményrendszerhez kötődő szabályok kivezetése, a közszolgálati munkaszerződés beemelése.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: NMHH) köztisztviselői közszolgálati munkaszerződéssel, álláshelyen kerülnek foglalkoztatásra. Az NMHH álláshelyeit a Küt. nem sorolja be, ugyanakkor a Küt. alkalmazásával összefüggő egyéb kötelezettségek – például az álláshelyen ellátandó feladatok meghatározása, a pályáztatás, stb. – teljesítése érdekében az álláshelyek besorolási kategóriáit szükséges lehet meghatározni, amiről az NMHH elnöke belátása szerint dönthet.

51–52. §

A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXV. törvény alapján az NMHH főigazgatója és főigazgató-helyettese közszolgálati jogviszonyban állnak, így esetükben szintén alap- és pótszabadságra kell a szabadságot bontani. A pótszabadság mértékét szabályzat határozza meg.

53. §

A módosítás célja ugyancsak a Küt.-tel való teljes fogalmi összhang megteremtése.

54. §

A Magyar Művészeti Akadémia közgyűlése 2019. május 29-én elfogadta a Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvény módosításának koncepciójáról szóló előterjesztés részeként a főtitkár-helyettesi tisztség bevezetésére vonatkozó javaslatot. A főtitkár-helyettes kifejezetten a hivatali ügyek tekintetében helyettesíti a főtitkárt, a köztestületi ügyek vitelét érintő helyettesítési jogosultsága nincs, ekként a Magyar Művészeti Akadémiának nem lesz tisztségviselője.

A főtitkárhoz hasonlóan a főtitkár-helyettes is köztisztviselő, akinek alapszabadságát a Küt. 63. § (1) bekezdése alapján kell megállapítani, vezetői pótszabadságának mértékét a módosítás – a különleges jogállású szerv közszolgálati jogviszonyban álló vezetőire és helyettes vezetőire vonatkozó egységes szabályozásnak megfelelően – húsz munkanapban határozza meg.

55. §

A módosítás a juttatás és a szabadság jelenlegi mértékén nem változtat, ugyanakkor a közszolgálati jogviszonyban álló főtitkár esetében – a Küt. előírásaival összhangban – a szabadságot alap- és pótszabadságra kell bontani. Az alapszabadság mértékét a Küt. 20 munkanapban állapítja meg, a vezetői pótszabadság mértékét a módosítás – a fentiek szerinti egységes szemléletben – húsz munkanapban határozza meg.

56–57. §

A rendelkezések módosítását a főtitkár-helyettesi pozíció létrehozása és a közszolgálati ügykezelő foglalkoztatotti kategória megszüntetése teszi szükségessé.

58. §

A munkakör álláshelyre cserélésével a módosítás összhangot teremt a Küt. fogalomrendszerével.

59. §

A Küt. 101. § (3) bekezdése alapján a különleges jogállású szerv az alaplétszáma tíz százalékának erejéig a közhatalmi, irányítási, ellenőrzési és felügyeleti hatáskörének gyakorlására is köthet munkaszerződést. Az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala esetében indokolt, hogy a nemzeti megelőző mechanizmus feladatainak teljesítésére munkavállaló is felhatalmazható legyen, a módosítás ezt célozza.

60. §

Az alapvető jogok biztosa a rendvédelmi és honvédelmi szervek tevékenységét is vizsgálhatja, az e szervekkel szolgálati jogviszonyban álló személyek Alapvető Jogok Biztosának Hivatalához való vezénylése összeférhetlenségi problémákat vetne fel. Ezért a módosítás – az Alkotmánybíróság Hivatalához hasonlóan – kizárja, hogy a Hivatalhoz hivatásos vagy katonai szolgálati jogviszonyban álló személy kerüljön vezénylésre.

61. §

Az (1) bekezdés szerinti módosítás technikai jellegű, a szabadság jelenlegi mértékén nem változtat, csupán – az eltérő elévülési szabályokra figyelemmel – alap- és pótszabadságra bontja a szabadságot.

A (2) bekezdés szerinti módosítást az teszi szükségessé, hogy az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 41. § (3a) bekezdése szerinti önálló szervezeti egység vezetője esetében a törvény helyettes államtitkári illetményt rendel alkalmazni, de nem határozza meg, hogy a helyettes államtitkári illetménysávon belül annak konkrét összegét ki állapítja meg.

A (3) bekezdés szerinti módosítás tartalmi változást nem eredményez, csupán rögzítésre kerülnek a Hivatal munkavállalói feletti munkáltatói jogkörgyakorlás szabályai.

62. §

Technikai jellegű módosítások, amelyeknek célja a Küt. és az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény közötti fogalmi és tartalmi koherencia megteremtése.

63. §

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnál foglalkoztatott vizsgálókra vonatkozó szabályozást a Küt.-tel összhangba kell hozni, ezt célozza a módosítás, amely rögzíti a vizsgáló kinevezésére, illetményére és pótszabadságára vonatkozó rendelkezéseket is.

64. §

A Küt. fogalomrendszerével összhangban álló pontosításokat vezet át a módosítás.

Ezen felül a sarkalatosági záradékban szereplő hivatkozást pontosítja az Alaptörvény VI. cikkének a Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításával megállapított szövegével összhangban.

65. §

A Küt. 21. § (3) bekezdése értelmében a különleges jogállású szerv vezetője és vezetőjének helyettese – ha a különleges jogállású szervet létrehozó törvény eltérően nem rendelkezik – közszolgálati jogviszonyban álló köztisztviselő, akinek a tárgyévre járó szabadsága a Küt. 63. § (1) bekezdése szerint alap- és pótszabadságra tagolódik. Az alapszabadság mértéke egységesen 20 nap, a különleges jogállású szerv vezetője és annak helyettese ezen felül a Küt. 63. § (5) bekezdés c) pontjában foglaltaknak megfelelően a különleges jogállású szervet létrehozó törvényben meghatározott mértékű vezetői pótszabadság igénybevételére jogosult.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvényben tehát szükséges az Alkotmánybíróság Hivatalát vezető főtitkár és a helyetteseként nevesített gazdasági főigazgató pótszabadságának mértékéről rendelkezni. A vezetői pótszabadság mértéke egységesen kerül meghatározásra.

66. §

A Kit. 291. §-a szerinti egyes átmeneti rendelkezés hatályon kívül helyezése miatt szükséges a polgármesteri díjazásra vonatkozó rendelkezések leválasztása a Ksztv. szerinti szabályozásról. A módosítás technikai jellegű, az illetmény és a tiszteletdíj jelenlegi mértéke nem változik. A főpolgármesteri illetmény a miniszter Ksztv. 2018. december 31-én hatályos szabályai szerinti illetményének összegével, a megyei jogú város polgármestere, és a fővárosi kerületi önkormányzat polgármestere illetménye az államtitkár Ksztv. 2018. december 31-én hatályos szabályai szerinti illetményének összegével továbbra is megegyező, csak számszerűsítve jelenik meg. A többi kategóriához kapcsolódó százalékos arányok nem változnak.

67. §

A Kit. 291. §-a szerinti egyes átmeneti rendelkezés hatályon kívül helyezése miatt szükséges az oktatási jogok biztosának a Kttv.-n alapuló illetmény-megállapítási szabályát a Kit. szabályozásával összhangba hozni. A biztos továbbra is helyettes államtitkári illetményre és juttatásokra jogosult, az illetményt a munkáltatói jogkör gyakorlója mérlegelése alapján határozza meg a helyettes államtitkári illetménysávon belül.

68. §

A Kit. 2020. január 1-jén hatályba lépett pontosításait indokolt a Kttv. hasonló szabályain is átvezetni. A felmentésre vonatkozó szabályozás kiegészül azzal, hogy a közszolgálati tisztviselő a felmentési idő egészére jogosult illetményre akkor is, ha a munkavégzési kötelezettség alól fizetés nélküli szabadság miatt mentesül (a gyeden, gyesen lévő közszolgálati tisztviselő ugyanis a kérelmére felmentésre kerülhet).

69. §

A Kit. szabályozásához hasonlóan – a nagyszülői gyed bevezetése miatt – a felmentési védelem kiegészül azzal az esettel, amikor az unoka gondozása céljából vesz igénybe fizetés nélküli szabadságot a közszolgálati tisztviselő.

70. §

A Kit. szabályaihoz hasonlóan a módosítás alapján a kormánytisztviselőnek unokája személyes gondozása érdekében fizetés nélküli szabadság jár a gyermekgondozási díj folyósításának időtartama alatt.

71. §

A Kttv. – 2020. január 1-jétől hatályos – alapilletmény-eltérítésre vonatkozó 234/A. §-a alapján a köztisztviselők esetén az alapilletmény-eltérítés tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra állapítható meg. Ez a módosítás – átmeneti rendelkezés hiányában – azt eredményezte, hogy a 2019. évben alapilletmény-eltérítésben részesült köztisztviselők alapilletménye 2019. december 31-ével visszaállt a 100%-os beállási szintre, 2020. január és február hónapban alapilletmény-eltérítésben nem részesülhetnek, azt csak 2020. március 1-jétől lehet részükre újra megállapítani.

Az illetménycsökkenés elkerülése érdekében a 2019. december 31-éig megállapított alapilletmény-eltérítési különbözet január és február hónapokra történő utólagos kifizetését lehetővé tévő átmeneti rendelkezés kerül megalkotásra. Az illetménykülönbözet egy összegben kerül kifizetésre, a rendelkezés hatálybalépést követő hónapra járó illetménnyel együtt.

72. §

Az unokához kapcsolódó új szabályozási elemek és jogintézmények okán a közszolgálati alapnyilvántartás adatkörét szükséges az unokára vonatkozó adatokkal kiegészíteni.

73. §

A törvényjavaslat 70. §-a úgy módosítja a Kttv. 113. §-át, hogy a kormánytisztviselőnek az unokája személyes gondozása érdekében fizetés nélküli szabadság jár a gyermekgondozási díj folyósításának időtartama alatt. Ez a rendelkezés külön módosítás hiányában a főszabályt jelentő Kttv.-s kormánytisztviselők mellett csak a Kttv.-s köztisztviselőkre terjed ki – figyelemmel a Kttv. 226. § (1) és (2) bekezdésére –, azonban a főállású, sajátos közszolgálati jogviszonyban foglalkoztatott polgármesterre is indokolt kiterjeszteni, a Kttv. 225/L. § (1) bekezdésének módosítása ezt a célt szolgálja.

74. §

A Küt. és Kttv. közötti teljes összhang megteremtése érdekében szükséges technikai jellegű módosítás, a Levéltár a Küt. hatálya alá tartozik.

75. §

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (a továbbiakban: MEKH) elnöke és elnökhelyettese köztisztviselő, a szabadságot alap- és pótszabadságra bontva kell megállapítani. A pótszabadság mértékét szabályzat határozza meg.

76. §

A MEKH elnökének feladatait a Küt.-ben foglaltakkal összhangban pontosítani szükséges.

77. §

A Küt. továbbra is lehetővé teszi a különleges jogállású szerveknél munkavállalók foglalkoztatását, amire álláshelyen kerülhet sor, emiatt szükséges a munkakör terminológiát álláshelyre módosítani.

A MEKH álláshelyire – a közszolgálati munkaszerződéssel történő foglalkoztatás okán – a Küt. szerinti álláshely besorolási kategóriák nem irányadóak, ugyanakkor a Küt. alkalmazásával összefüggő egyéb kötelezettségek – például az álláshelyen ellátandó feladatok meghatározása, a pályáztatás, stb. – teljesítése érdekében az álláshelyek besorolási kategóriáit szükséges lehet meghatározni, amiről a MEKH elnöke – a többi, Küt. 98. § (1) bekezdése szerinti körbe tartozó szerv vezetőjéhez hasonlóan – belátása szerint dönthet.

78. §

A Kttv. helyett a Küt. vált háttérjogszabállyá, ezért a Kttv.-re mutató rugalmas hivatkozásokat a Küt.-re mutató hivatkozásra cseréli a módosítás.

79. §

A MEKH elnöke dönt illetménypolitikai alapelvekről és béren kívüli juttatásokról, de – a Küt. rendelkezéseivel összhangban – a konkrét illetményről és a juttatásokról (valamint a pótszabadság mértékéről, a napi munkaidőről és az általános munkarendről) a közszolgálati munkaszerződésben állapotnak meg a felek.

80. §

A Küt.-tel való fogalmi összhang megteremtését szolgálja.

81–83. §

A Küt. vált háttérjogszabállyá, emiatt szükséges a törvényi hivatkozások módosítása és a fogalmi koherenciát megteremtő pontosítások átvezetése.

84. §

A Küt.-tel összhangban a Nemzeti Emlékezet Bizottsága Hivatalában (a továbbiakban: Hivatal) köztisztviselők és munkavállalók kerülnek foglalkoztatásra, a törvény egyértelművé teszi, hogy felettük a főigazgató gyakorolja a munkáltatói jogokat.

85. §

A főigazgatónak járó illetmény és juttatások nem változnak, ugyanakkor a közszolgálati jogviszonyban álló főigazgatót megillető vezetői pótszabadság mértékét ebben az esetben is meg kell határozni.

86. §

A rendelkezés rögzíti, hogy az álláshely betöltésének szakmai feltételeit, Küt. szerinti besorolási kategóriáját, valamint az álláshelyen ellátandó feladatokat a Hivatal főigazgatója a Nemzeti Emlékezet Bizottsága (a továbbiakban: Bizottság) elnökének mint legfőbb szakmai irányítónak az iránymutatása alapján állapítja meg. A Hivatal szervezetét a Hivatal főigazgatója által kiadott szervezeti és működési szabályzat határozza meg, amelyet a Bizottság elnöke hagy jóvá.

87–88. §

A módosítás a Küt. háttérjogszabállyá válása, valamint a megszűnő közszolgálati ügykezelő kategória törlése miatt szükséges.

89. §

A módosítás célja, hogy a közbeszerzési értékhatár alatti beszerzések esetében is biztosítsa a közpénzekkel való hatékony és felelős gazdálkodás, valamint az egyenlő bánásmód és az abból eredő további alapelvek érvényesítését. E beszerzésekkel kapcsolatban az alapelvekből következő elvárásokat a Kormány rendelete határozza meg részletebben.

90. §

A Közbeszerzési Hatóság (a továbbiakban: KBH) elnökének feladatait a módosítás a Küt. szabályaival összhangban pontosítja. A Küt. szerinti álláshely besorolási kategóriák a KBH tekintetében nem alkalmazandók, ugyanakkor a Küt. alkalmazásával összefüggő egyéb kötelezettségek – például az álláshelyen ellátandó feladatok meghatározása, a pályázatadás, stb. – teljesítése érdekében az álláshelyek besorolási kategóriáit szükséges lehet meghatározni, amiről a KBH elnöke belátása szerint dönthet.

91–94. §

A Kút.-tel való fogalmi összhang megteremtése mellett a KBH elnöke, főtitkára illetve a Közbeszerzési Döntőbizottság elnöke esetében is alap- és pótszabadságra kell bontani a szabadságot. A pótszabadság mértékét szabályzat határozza meg.

A KBH elnöke dönt illetménypolitikai alapelvekről és béren kívüli juttatásokról, de – a Kút. rendelkezéseivel összhangban – a konkrét illetményről és a juttatásokról (valamint a pótszabadság mértékéről, a napi munkaidőről és az általános munkarendről) a közszolgálati munkaszerződésben állapodnak meg a felek.

95–97. §

Megteremti annak törvényi alapját, hogy kizárólag a Kormány irányítása alá tartozó ajánlatkérők a kísértékű beszerzésekről a Miniszterelnökséget vezető miniszter felé adatszolgáltatást teljesítsenek és ennek alapján a miniszter ellenőrizze, hogy nem kerül sor a törvényi szabályozás megkerülésére. Továbbá rögzíti a közbeszerzési értékhatár alatti beszerzésekkel összefüggő módosításokhoz kapcsolódó alkalmazási szabályt és a kormányrendelet megalkotását lehetővé tevő felhatalmazó rendelkezést.

98. §

A Kttv.-re mutató hivatkozásokat szükséges Kút.-re mutató hivatkozásokra cserélni, a módosítás technikai jellegű. Ezen felül technikai jellegű, szövegpontosító módosításokat tartalmaz.

99. §

A Kttv. szabályozási rendszerén alapuló, a KBH-nál foglalkoztatott felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselők besorolásáról, a fizetési fokozatairól, alapilletményének mértékéről, illetve a KBH elkülönült szervezeti egységei vezetőinek besorolásáról, illetményéről szóló rendelkezéseket a módosítás hatályon kívül helyezi, tekintettel arra, hogy azokról részben a közszolgálati munkaszerződés, részben a szerv szabályzata rendelkezhet.

100. §

A Kit. 291. §-a szerinti egyes átmeneti rendelkezés hatályon kívül helyezése miatt szükséges a Központi Statisztikai Hivatal elnökének és elnökhelyettesének a Ksztv.-n, valamint a Kttv.-n alapuló illetmény-megállapítási szabályait a Kit. szabályozásával összhangba hozni.

101. §

A Kit.-re mutató merev és rugalmas hivatkozásokat hangolja össze a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvényben (a továbbiakban: Stt.) az Stt. 19. §-ának módosítására figyelemmel.

102. §

Az ösztöndíjas továbbfoglalkoztatásához kapcsolódó, a próbaidőt kizáró szabályt – összhangban a Kit. 86. § (7) bekezdésében foglaltakkal – indokolt fenntartani, a módosítás visszaemeli ezt a törvénybe.

103. §

A Kit. 291. §-a szerinti egyes, az államtitkár, a közigazgatási államtitkár és a helyettes államtitkár javadalmazásához kötődő javadalmazási szabályok esetében a 2018. december 31-én hatályos szabályok – vagyis a Ksztv. és a Kttv. szerinti korábbi illetmények – fenntartása addig volt szükséges, amíg a javadalmazás kérdése az érintett törvényekben nem kerül rendezésre. A rendezés túlnyomóan megtörtént, a további, még rendezést igénylő törvények esetében szükséges módosításokat a törvényjavaslat tartalmazza. Ebből következően a Kit. 291. § (2) bekezdésének, (3) bekezdés a) és b) pontjának, valamint (4) bekezdésének hatályban tartása tovább nem szükséges, a rendelkezések hatályon kívül helyezésére kerül sor.

104. §

Az önálló szervezeti egység vezetőjének helyettesítésére – eltérést engedő – általános szabályként a Kit.-ben foglalt általános szabályhoz hasonló rendelkezést vezet be a módosítás.

105. §

A szabályozás a Kit. rendelkezéseit képezi le, ezért a Kit. 2020. január 1-jén hatályba lépett pontosításait indokolt a Küt. hasonló szabályain is átvezetni. A felmentésre vonatkozó szabályozás kiegészül azzal, hogy a köztisztviselő a felmentési idő egészére jogosult illetményre akkor is, ha a munkavégzési kötelezettség alól fizetés nélküli szabadság miatt mentesül (a gyeden, gyesen lévő köztisztviselő ugyanis a kérelmére felmentésre kerülhet).

106. §

A Kit. szabályozásához hasonlóan – a nagyszülői gyed bevezetése miatt – a felmentési védelem kiegészül azzal az esettel, amikor az unoka gondozása céljából vesz igénybe fizetés nélküli szabadságot a köztisztviselő.

107. §

Szintén a Kit. szabályainak leképezésével a módosítás rögzíti, hogy a vezetői és a gyermekek után járó pótszabadságra nem jogosult köztisztviselő az ötvenedik életévének betöltésétől évente 3 munkanap pótszabadságot is igénybe vehet.

108. §

A Küt. a Kit. szabadságolási szabályait képezi le, így indokolt a Kit. szabályain eszközölt módosításokat a Küt. szabályain is átvezetni. A módosítás lehetővé teszi, hogy a köztisztviselő az akadályoztatás megszűnésétől számított harminc napon belül – az esedékesség évét követően is – igénybe vehesse a szabadságát, ha a köztisztviselő táppénz, szülési szabadság, vagy a gyermek, illetve az unoka gondozása, a hozzátartozó ápolása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság miatt nem tudja az esedékesség évében a szabadságát igénybe venni.

Ha a köztisztviselő a gyermek vagy az unoka gondozása, a hozzátartozó ápolása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság első hat hónapjára járó szabadságot nem kapta meg, azt a felek megállapodása alapján pénzben is meg lehet váltani a gyermek vagy az unoka gondozása, a hozzátartozó ápolása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság megszűnését követően.

109. §

A Kit. szabályaihoz hasonlóan a módosítás alapján a köztisztviselőnek unokája személyes gondozása érdekében fizetés nélküli szabadság jár a gyermekgondozási díj folyósításának időtartama alatt.

110. §

A Küt. 98. §-a szerinti különleges jogállású szervek vezetőire és annak helyetteseire vonatkozó, a különleges jogállású szervet létrehozó törvényben rögzített speciális szabályokat indokolt fenntartani. A módosítás egyértelművé teszi, hogy e vezetők továbbra is a különleges jogállású szervet létrehozó törvényben meghatározottak szerint, kinevezéssel nyerik el tisztségüket. Ezen felül rögzítésre kerül, hogy a vezetői pótszabadság mértékét a különleges jogállású szerv szabályzatában lehet megállapítani.

111. §

Köztársasági Elnöki Hivatal (a továbbiakban: KEH) vezetőjének nincs nevesített helyettese, ezért az erre vonatkozó szövegrész törlésre került, ezen felül a szerv vezetőjének járó pótszabadság megállapításának módja is rögzítésre került a különös szabályok között.

112. §

A Küt. lehetővé teszi, hogy a különleges jogállású szerv köztisztviselője az Európai Unió intézményeinél vagy nemzetközi szervezetek által finanszírozott fejlesztési programok keretében szakértői tevékenységet, vagy az Európai Unió, illetve más nemzetközi szervezet intézményeinél nemzeti szakértői tevékenységet lásson el. A szakértői foglalkoztatásban különböző jogállásból érkezők – kormánytisztviselők, az önkormányzatok köztisztviselői, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának tagjai, stb. – vehetnek részt, a foglalkoztatás részletszabályait a Kormány egységesen határozza meg. Az egységes szabályozást ezért indokolt a különleges jogállású szervek köztisztviselőire is kiterjeszteni és a Kormány részére az ehhez szükséges felhatalmazást biztosítani.

113. §

Az unokához kapcsolódó új szabályozási elemek és jogintézmények okán a közszolgálati alapnyilvántartás adatkörét szükséges az unokára vonatkozó adatokkal kiegészíteni.

114. §

A kötelező részmunkaidőre vonatkozó, valamint a szabadságolással összefüggő egyes rendelkezések pontosítása szükséges a Kt. 2020. január 1-jén hatályba lépett módosításával összhangban.

Pontosítani szükséges, hogy a Küt. 100. § (2) bekezdésében foglalt jogköröket a KEH vezetője felett gyakorolja a köztársasági elnök.

Egyértelműsítésre kerül, hogy a 2020. január 1. és 2020. április 30. között a Kttv. szerint megállapított 2020. évi szabadság időarányos része – a Küt. 105. § (24) bekezdésében foglaltakkal összhangban – 2020. április 30-a után is kiadható, ezzel összhangban megváltására nem kerül sor.

115. §

A Küt. 2020. május 1-jétől alkalmazandó, a törvényjavaslat hatálybalépésének időpontja ezzel összhangban kerül megállapításra a Küt. alkalmazásának megkezdéséhez szorosan kapcsolódó módosítások esetén. A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény közbeszerzési értékhatár alatti beszerzésekkel összefüggő módosításai 2020. július 1-jén, az ECN+ irányelvnek való megfelelést szolgáló rendelkezések 2021. január 1-én lépnek hatályba.

116–117. §

Sarkalatossági- és jogharmonizációs záradékokat tartalmaz.

Végső előterjesztői indokolás

a származási hely feltüntetése érdekében a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény és az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló 2020. évi XX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Magyar Kormány elhivatott a magyar települések fejlődése, különösen a kistelepülések fejlesztése iránt, ennek okán számos támogatási rendszer került kidolgozásra, és megvalósításra. A kistelepülések fejlesztése érdekében a Kormány meghirdette a Magyar Falu Programot, amely hazánk egyik legfontosabb intézkedéscsomagjaként többek között társadalompolitikai, fejlesztéspolitikai, nemzetpolitikai és demográfiai célokat határoz meg. A Magyar Falu Program elsődleges célja a kistelepülések népességmegtartó erejének, a vidéki, falusi élet előnyeinek erősítése, kihangsúlyozása, elősegítve a gyermekvállalási hajlandóság növekedését is. A Magyar Falu Program az élet számos területén tesz erőfeszítéseket annak érdekében, hogy megfelelő életszínvonalon élhessenek a kistelepüléseken otthonteremtők, illetve az odavágyók lemondások nélkül teremthessék meg otthonaikat a választott kistelepülésen, hogy a vidéki élet ne életminőség közötti választás legyen, hanem életstílus közötti választás. A célok elérése érdekében szükséges fejlesztések és támogatási rendszerek mellett indokolt a helyhez kötődés, közösségtudat, összetartozás érzés megtartása, elősegítése.

Magyarországi vidéki településeken számos esetben a gyermekek nem a szülők lakóhelyéül szolgáló településen születnek, hanem a közeli nagyobb településeken, városokban, megyei jogú városban.

A hatályos szabályok szerint a személy igazolására alkalmas okiratban a születési hely jelenik meg, amely a születés tényleges helye szerinti település. Ilyen esetekben elválík a születési hely a származási helytől, szülőhelytől, szülőfalutól, szülővárostól, amely nehezíti a helyhez kötődés kialakulását, megőrzését. A Magyar Falu Program keretében szervezett társadalmi egyeztetés során különösen a falvakban élők fogalmazták meg igényüket arra, hogy a származás helye a személyes iratokban is megjelenjen.

1991 óta az anyakönyv a születési hely mellett a származási helyet is feltünteti, ugyanakkor a származási hely nem minősül természetes személyazonosító adatnak. Szükséges biztosítani annak a lehetőségét, hogy a származásra való utalás ne csak az 1991 után születettek esetében, és ne csak az anyakönyvben, hanem a mindennapokban használt okiratokban is megjelenhessen.

Mindezek alapján a javaslat célja, hogy az anyakönyv mellett a személyazonosító igazolványban is feltüntetésre kerülhessen a származási helyre vonatkozó adat. A cél elérése érdekében szükséges a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény, valamint az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosítása.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1. §-hoz**

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosítását tartalmazza.

A hatályos szabályok szerint a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolvány (személyazonosító igazolvány) nem tartalmazza a polgár származási helyét, amely sok esetben nem egyezik meg a születési helyével.

Az anyakönyvnek 1991 óta adattartalma a származási hely adat, ugyanakkor ezen adat nem minősül természetes személyazonosító adatnak. A módosítás következtében a származási hely adat nem csak az anyakönyvben, hanem a polgár személyazonosító igazolványában is feltüntetésre kerül, amennyiben azt a magyar állampolgár kérelmezi.

Az eljárás egyszerűsítése érdekében, ha az anyakönyv nem tartalmazza a származási helyet, a személyazonosító igazolványban történő feltüntetése iránti kérelmet – a személyigazolványban történő feltüntetés mellett – a nyilvántartó szerv továbbítja az illetékes anyakönyvvezető részére a származási helynek az anyakönyvi nyilvántartásba történő utólagos bejegyzése érdekében.

2-3. §-hoz

Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény értelmében származási hely az anya nyilatkozata alapján az anya lakóhelye vagy tartózkodási helye, ismeretlen anya esetén a gyámhatóság által megállapított hely, hazai anyakönyvezés esetén – kérelemre – az anya lakóhelye, illetve ha az nem ismert, a gyermek születési helye. A származási helyet 1991 óta tartja nyilván az anyakönyv.

A módosítás lehetőséget teremt arra, hogy az 1991. július 23. napja előtt született állampolgárok kérelmére az anyakönyvi nyilvántartásba bejegyzésre kerüljön a származási hely.

A jogszabály lehetőséget teremt arra, hogy a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolvánnyal összefüggő eljárásban hatáskörrel rendelkező hatóság automatikusan, közvetlen hozzáféréssel vehesse át a származási hely adatot az elektronikus anyakönyvből.

A származási hely utólagos bejegyzése során a polgár kérelmében meghatározott származási hely tekintetében a származási hely fogalma alapján meghatározott anyai nyilatkozatot pótolja a polgár nyilatkozata.

4. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezést tartalmaz.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarkozlony.hu> honlapon érhető el.